

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1276**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą Komisji 2012/627/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Australii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 5 października 2012 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2012/627/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Australii dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Australii nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zastrzegając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują przepisy dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Australii z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (6) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Australii nie zawierają wystarczających przepisów, które wypełniałyby cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (7) W art. 3 ust. 1 lit. w) wprowadzono definicję „perspektywy ratingowej”, a zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. W ramach prawnych i nadzorczych Australii nie uwzględniono wprost perspektyw ratingowych, ale Australijska Komisja ds. Papierów Wartościowych i Inwestycji (Australian Securities and Investment Commission) uznaje perspektywy ratingowe za wchodzące w zakres definicji „doradztwa w zakresie produktów finansowych” i tym samym za objęte tymi samymi wymogami co ratingi kredytowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/627/UE z dnia 5 października 2012 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Australii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 274 z 9.10.2012, s. 30).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Australii przewidują wymóg, zgodnie z którym agencja ratingowa musi dysponować odpowiednimi rozwiązaniami na potrzeby zarządzania konfliktami interesów, które powstają w toku jej działalności. Nie uwzględniono w nich jednak wprost konfliktów interesów dotyczących akcjonariuszy. W rezultacie nie istnieją żadne podobne wymogi, które zakazywałyby agencji ratingowej wystawiania ratingu kredytowego dla podmiotu, który posiada ponad 10 % udziałów w jej kapitale, lub świadczenia usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu, który posiada ponad 5 % udziałów w jej kapitale.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. W ramach prawnych i nadzorczych Australii określono szczegółowe wymogi dotyczące działań, które agencje ratingowe muszą podejmować w celu ochrony posiadanych przez nie informacji poufnych na temat emitentów. Wdrożono zatem wiarygodne ramy służące ochronie przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.
- (10) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. W ramach prawnych i nadzorczych Australii nie przewidziano wyraźnego wymogu zobowiązującego agencje ratingową do informowania ocenianego podmiotu o ratingu kredytowym przed jego publikacją. Na podstawie ram prawnych i nadzorczych Australii agencja ratingowa ma natomiast obowiązek informowania ocenianego podmiotu tylko wówczas, gdy jest to „wykonalne i właściwe”, przy czym nie wyznaczono minimalnego terminu na udzielenie odpowiedzi.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Ramy prawne i nadzorcze Australii zawierają wymóg, zgodnie z którym oceniane podmioty należy informować o wszelkich zmianach w metodach, które mają na nie wpływ. Nie istnieje jednak wymóg stanowiący, że agencje ratingowe muszą konsultować się z uczestnikami rynku przed dokonaniem istotnej zmiany w metodzie ratingowej, zgłaszać tego rodzaju zmiany organom nadzoru czy też ujawniać na swojej stronie internetowej wszelkie błędy stwierdzone w metodzie ratingowej.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zaostrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Chociaż agencje ratingowe są zobowiązane do ujawniania, czy rating kredytowy zamówiono oraz czy oceniany podmiot uczestniczył w tym procesie, a także do przekazywania informacji na temat wszelkich ograniczeń ratingów kredytowych, w ramach prawnych i nadzorczych Australii nie ma wymogu podawania do publicznej wiadomości wytycznych dotyczących metody stosowanej przy formułowaniu ratingu kredytowego.
- (13) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Australii zobowiązują agencje ratingowe do podawania do publicznej wiadomości informacji na temat strumieni dochodów oraz do ujawniania organowi nadzoru określonych informacji w drodze rocznego sprawozdania, przy czym z tego obowiązku zwolniono małe agencje ratingowe. Ponadto nie istnieje wymóg zobowiązujący agencje ratingowe do podawania do wiadomości publicznej ratingów wstępnych oraz zgłaszania organowi nadzoru tabeli opłat lub wysokości opłat pobieranych od klientów. Ponadto nie istnieje wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane od klientów muszą być oparte na kosztach i niedyskryminujące.
- (14) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Australii dotyczące agencji ratingowych nie spełniają wszystkich warunków równoważności określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (15) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2012/627/UE.

(16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2012/627/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
